

Разтворили се вратитѣ на кжщи-
тѣ. Лампитѣ изгаснали. Само печ-
китѣ горѣли като сега. Наизлѣзли
хората да гледатѣ. Но звездата ско-
ро се скрила. Заминала за Витлеемъ.

Когато се върнали хората въ кж-
щи, заварили вжтре коткитѣ. Очи-
тѣ имъ свѣтили въ тъмнината, като
малки свѣтли звезди.

— Вие не видѣхте Божията зве-

зда, — казалъ единъ старецъ на сън-
ливитѣ си внучета, които се събу-
дили отъ шума. — Ето две зрънца
отъ нея, — и посочилъ свѣтлитѣ
очи на котката. . .

Кольо се загледа въ долапа,
гдето котката още стоеше, и видѣ,
какъ въ очитѣ ѝ се ронятъ зрън-
цата на Божията звезда.

Форьо Медовъ

НОВА ГОДИНА

Млада и напета хубавица,
Новата година, съ колесница.

Като слънце свѣтла и засмѣна
иде горда, съ хубава премѣна.

Всички млади, щедро тя дарява,
а на старитѣ пѣкъ сили дава! . .

Само съ радостъ вредъ е тя покрита
и на всички нека е честита!

В. Н. Марчевски

СУРВАКАРСКА ПЪСЕНЬ

Сурова, сурва година!
Давайте по редъ гърбина
и въ всѣка наша ржчица
сложете жълта жълтица —
да ви е златна, честита,
весела, спорна и сита
отъ днеска чакъ до амина
новата сурва година.

буйно да бликнатъ нивята,
та да възрадватъ орачи,
орачи, вредни копачи.
А татъкъ следъ день Гергьовдень,
въ ечмени, жита класисти
да кѣнтятъ ясни и чисти
жетварски пѣсни честити.
Сурова, сурва година,
давайте по редъ гърбина!

Вискарь Гуслинъ

